EEN WEEKBLAD MET MICKEY EN KUIFJE

PEP

Nr. 32 **8 aug. 1964**

35 ct. p.w. losse nrs.
45 ct. België 7 fr.

HALLO, beste vrienden!

HEBBEN jullie een paar maanden geleden die directe uitzending op de televisie gezien uit Japan? Geweldig, hè? Misschien kunnen we straks de Olympische Spelen ook wel van dag tot dag volgen via de communicatiesatelliet Telstar. Op het ogenblik is dat nog niet bekend, omdat het beeld nog wel iets te wensen overlaat, maar reken maar dat de televisiemensen hun best zullen doen. Niet alleen de televisiemensen gaan hard werken om ons programma's helemaal uit Japan of andere delen van de wereld te laten zien, ook de wetenschapsmensen werken op volle toeren. Dat het geen eenvoudige geschiedenis is, woorden en beelden van overal ter wereld in de huiskamers van de televisiekijkers te brengen, hebben jullie al lang begrepen. Hóe moeilijk het echter is, kunnen jullie lezen op pagina 15, waar een heel artikel staat over de Syncom-satelliet, die misschien de belangrijkste kunstmaan gaat worden in het Amerikaanse programma voor wereldcommunicatie via de ruimte. Op de PEP-plaat bij dit artikel kunnen jullie zien hoe zo'n kunstmaan er van buiten en van binnen uitziet.

Voor de jongens die nog niet weten wat ze worden willen, staat er op pagina 22 en 23 een artikel over paardensport. Jockey, is dat iets voor jou? Lijkt wel aardig, zul je zeggen, maar dat er nog iets anders voor nodig is dan te kunnen paardrijden, blijkt wel uit dit verhaal. Verder hebben we een Olympisch stukje van Bob Spaak, behandelt Hugo Hooftman het grootste verkeersvliegtuig ter wereld, de Tupolev Tu-114, en staat er op pagina 25 iets voor de postzegelliefhebbers. Veel plezier!

VOOR PIENTERE PEP PUZZELAARS

OP DE KEUKENKAST

De muizen zoeken wel, maar veel valt er voor hen niet te vinden op de keukenkast. Ga jij ook eens op zoek. De namen van de levensmiddelen op de kast kun je van boven naar beneden invullen in de vakjes die eronder staan.

Als je de goede namen hebt gevonden, vormen de eerste letters daarvan wéér een woord.

Je kunt dat dus van links naar rechts lezen in de bovenste vakjes. Van dat woord zegt men dat ze verschillen. Dit raadselachtige woord is de oplossing van onze puzzel. Schrijf dat woord op een briefkaart en stuur deze vóór 13 augustus naar redactie Pep, Postbus 1444, Amsterdam. Zet in de linkerbovenhoek aan de adreszijde van de briefkaart: Pep-prijsvraag nr. 32.

De oplossing van prijsvraag nr. 30: pont — pond — pand.

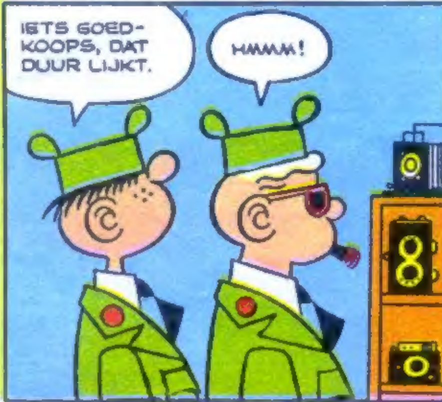
PRIJZEN

1e prijs: een prachtig polshorloge; 2e prijs: een kleinbeeld camera; 3e prijs: een compleet tafeltennisspel; 4e prijs: een kruiswoordspel; 20 troostprijzen: een grote gekleurde speelbal.

DE WINNAARS VAN PRIJSVRAAG Nr. 25:

1e prijs: Mieke Clement, Piet Heinstr. 32, Vught; 2e prijs: Theo Groen, Korte Vogelstr. 6hs, Amsterdam; 3e prijs: Kinderen Vogel, de la Reyweg 9, Oosterbeek; 4e prijs: Gertjan Gillebaardt, Galemawei 17, Weisrijp. De winnaars van een troostprijs krijgen deze rechtstreeks thuisgestuurd. Hun namen komen niet in PEP te staan.

Ton en Tineke

door Franquin

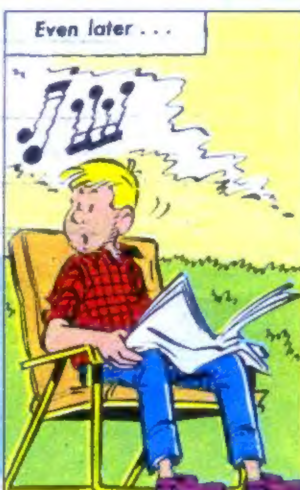
Pep heeft professor Bombast en diens twee neefjes Tim en Tam te logeren. Deze twee lieverdjes zijn aan het boogschieten gegaan met een harp ....

Leve de vakantie !

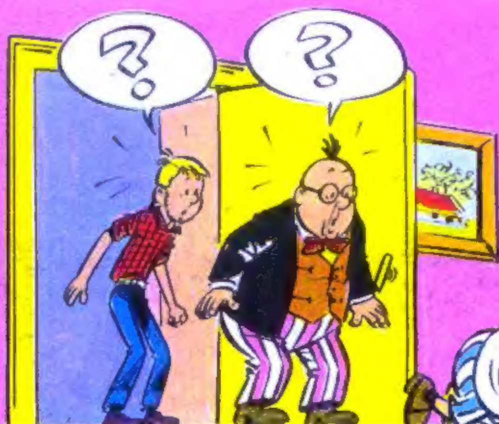

?
?

Met die grote langspeelplaten kunnen we gemakkelijk een uur pianomuziek volmaken!

Rakkers! Ik neem die grammofoon in beslag en jullie krijgen er nog een uur bij!
Ach, nee!
Ach, nee!

Ik ben streng, maar rechtvaardig!
Helaas, ja . . .

Dat was weer eens een heel goed idee van je, Tim! Héél goed!
Weet jij dan wat beters?

Ja! Dat weet ik zeker! Het enige wat we nodig hebben is een klontje suiker! Een klontje suiker kan ons redden!

En dat maak ik vast aan de metronoom, die het tempo van de muziek aangeeft!

Kom dan, Stef! Kom dan! Pak dat lekkere suikerklontje dan! Pak het dan! Kom!
Nou, reken maar! Dat heb ik zo te pakken, hoor!

O, verschrikkelijk! Wat ze nu spelen is gewoon niet meer om aan te horen! Wat een herrie! Kunt u die straf niet beter opheffen, professor?
Ja, laat ik 't maar doen! Dit is wel te erg!

!
!
Haha! Het verschil is bijna niet te horen! Stef speelt bijna even slecht als wij!
En Pep en Oom Bombast maar denken dat wij spelen! Hihihi!

DAN COOPER

Spionnen hebben de Kangoeroe in handen gekregen. Door een list is Dan erin geslaagd met de Boemerang te ontsnappen,

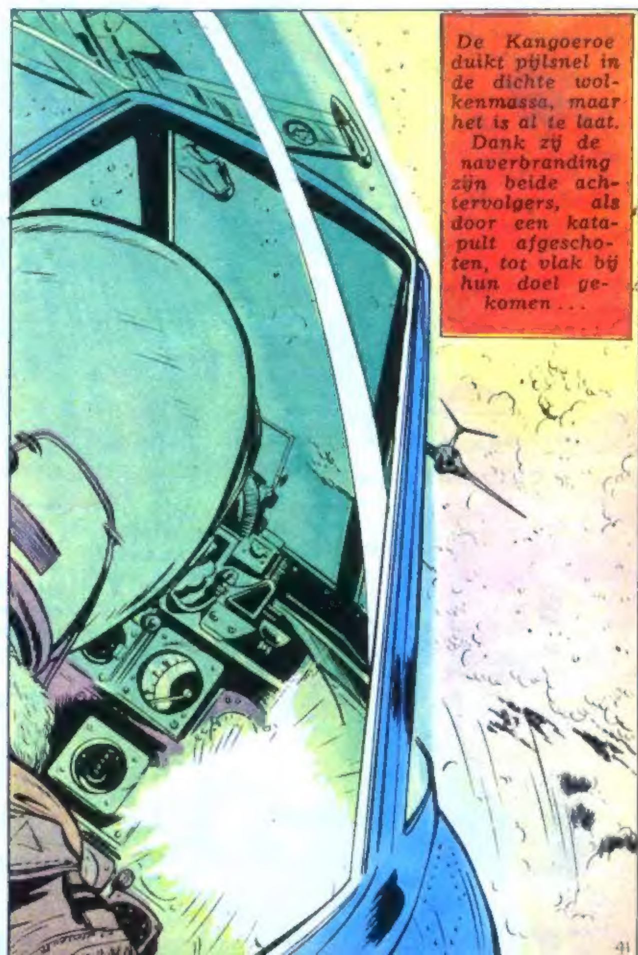
[1] Vooruit en iets naar rechts („clock-code").

[1]) Brandstof in uitlaatgassen spuiten

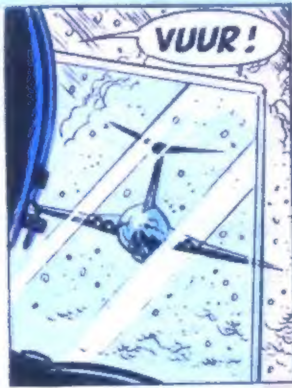

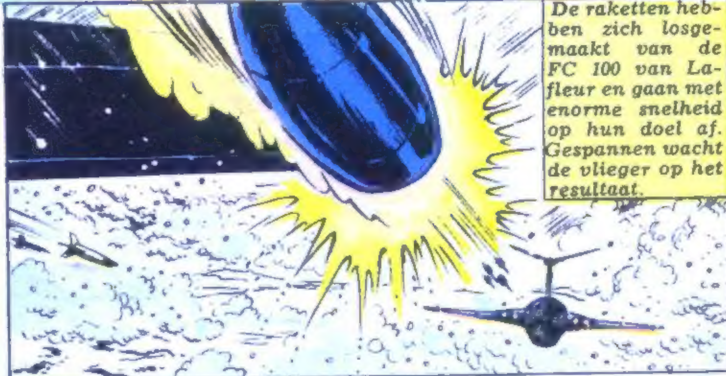

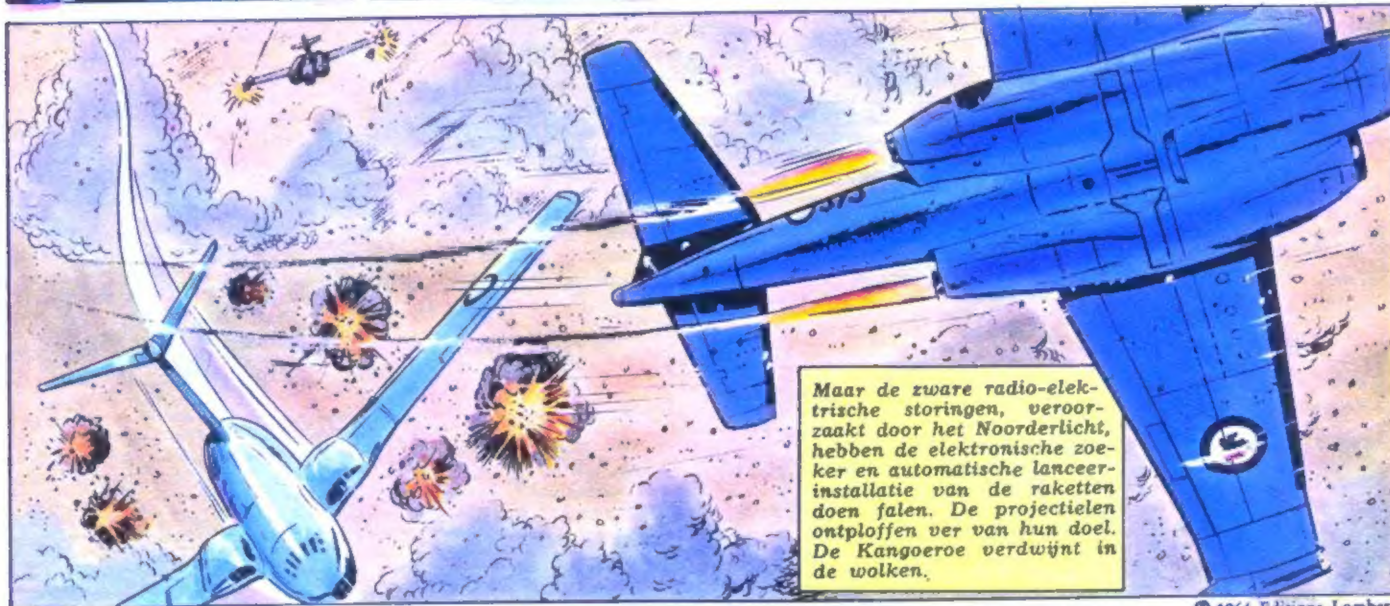
in HET WAAGSTUK

maar wegens gebrek aan brandstof moet hij een noodlanding maken. Intussen achtervolgen jagers de Kangoeroe....

De twee achtervolgers keren om en vliegen naar de basis . . . .

Het is onmogelijk het radiostation een bericht door te geven; het Noorderlicht is nu zo sterk, het heeft geen zin.

Nee, er zijn te veel storingen. Trouwens, met de radar kunnen ze de Kangoeroe toch ook niet meer opsporen.

En inderdaad, op dat moment...

Compleet black-out, Sir. We hebben geen contact meer met onze jagers. We zijn de Kangoeroe óók kwijt.

Verdraaid! Laten we dan hopen dat ze de Kangoeroe hebben neergeschoten.

De zwaar getroffen Kangoeroe vliegt erg laag met geringe snelheid, enkele honderden kilometers naar het noorden. In het toestel heerst paniek.

We halen 't nóóit, Björk! De twee turbo's aan stuurboord moeten we uitschakelen en de motoren aan bakboord lopen warm.

De reservoirs 3 en 4 zijn kapot; dadelijk hebben we geen brandstof meer en wat dan?

De gevangenen zijn er slecht aan toe, ze moeten zuurstof hebben.

Verdraaid!

Björk, we moeten nu beslissen, de motoren . . .

We kunnen er niet uitspringen, we moeten alles doen om het toestel heelhuids aan de grond te zetten. Laten we proberen een noodlanding te maken.

Maar dat is gekkenwerk, Björk!

En het vliegtuig zomaar achterlaten?

Voorlopig, ja. Als wij de basis bericht kunnen geven, gaan anderen het toestel wel ophalen.

Langzaam verstrijkt minuut na minuut. De Kangoeroe verliest hoogte. Angstig speurt de bemanning de onafzienbare ijsvlakte af, om een geschikte landingsplaats te vinden.

Op dat ogenblik, ver daar vandaan.

De blizzard! Dáár kan ik niet tegenop, ik moet zien dat ik ergens schuil, vóór het te laat is. Daar is 'n hol...

Maar opeens . .

HE!

Twee geweldige beren komen uit de ijsgrot waggelen . . .

Wel ja! En ik heb geen wapen bij me . . . Die beesten zijn natuurlijk uitgehongerd en vallen mij dadelijk aan . . . Wat moet ik doen? Ha, mijn lichtpatronen.

PFFÖ

Voorlopig zijn ze weg, maar zogauw de angst wat gezakt is, komen ze terug. Niets aan te doen, dan mijn andere patronen ook maar afschieten.

Zie, opgeruimd staat netjes!

Ik kan nu tenminste schuilen in de grot, maar ik heb bijna al mijn lichtpatronen afgeschoten. Er is er nog maar één over . . . .

De sneeuwstorm komt al opzetten. Het is niet te hopen dat de blizzard lang duurt . . . dan word ik hier levend onder de sneeuw begraven!

En op dat moment . . . .

De beide turbo's zijn uitgevallen...

Aan stuurboord zie ik een grote ijsvlakte . . . Dat is een ideale plaats voor een noodlanding.

De Kangoeroe is totaal uit zijn evenwicht. Verbeten begint de bemanning de voorbereidingen te treffen voor de noodlanding. Half vliegend, half zwevend, daalt het toestel, de remkleppen uit . . .

Als het ijs nu maar stevig genoeg is... Vooruit! Rem zo weinig mogelijk. Als we slippen, zijn we verloren!

WORDT VERVOLGD

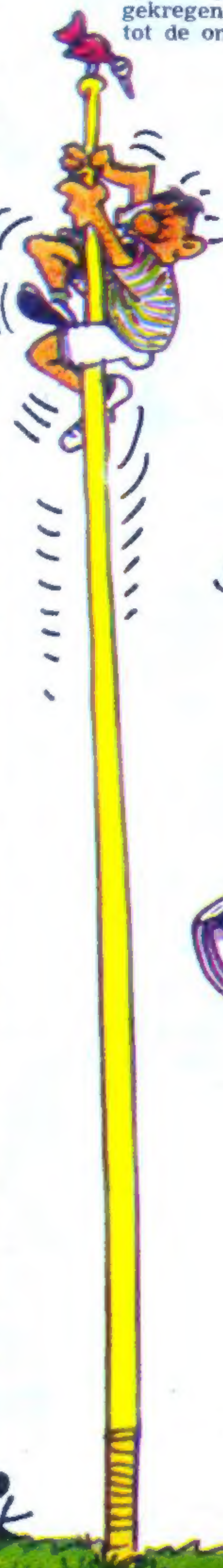

BOB SPAAK op zijn sport praatstoel

UIT DE OUDE OLYMPISCHE DOOS

De moderne Olympische Spelen, de spelen van **onze** tijd, zijn voor de eerste maal in 1896 gehouden, in Athene. Dat is algemeen bekend en iedereen kan erbij vertellen dat een adellijke Fransman, Pierre baron de Coubertin, degeen was die op de gedachte kwam dat spelen zoals de oude Grieken die vele honderden jaren eerder hadden gehouden, het in de negentiende en twintigste eeuw ook wel zouden doen.
Minder bekend is dat voordien andere mensen al pogingen hadden ondernomen, de Olympische Spelen te doen herleven, pogingen van Grieken, die op niets waren uitgelopen, hoewel men (zoals dat heet) kosten noch moeite had gespaard. Men was, en dat gebeurde in 1875, zelfs zo ver gegaan geldprijzen uit te loven, maar ook dat hielp niet. Er kwamen niet meer dan 24 deelnemers en het programma vermeldde de volgende wedstrijden: hardlopen, verspringen, polsstokhoogspringen, hink-stap-sprong, worstelen, speerwerpen op een vast doel, discuswerpen enne... mastklimmen. Wat? Ja jongens **mastklimmen** ik kan het ook niet helpen. Blijkbaar is dat ooit een tak van sport geweest. Ik neem aan dat hij die het eerste boven was, de prijs kreeg, maar het komt me voor dat dat voor de juryleden van de grond af toch wel erg moeilijk te constateren geweest moet zijn. Enfin, dat is onze zorg niet. In ieder geval liepen al die Griekse pogingen de Olympische Spelen tot nieuwe bloei te brengen, op niets uit en pas in 1896 begon de nieuwe reeks, die binnenkort in Tokio een vervolg zal krijgen.
Op 6 april 1896 was de grote dag. In het stadion van Athene zagen zo tussen de 60.000 en 80.000 mensen de plechtige opening met veel muziek, vlaggen en bloemen. Moet wel indrukwekkend geweest zijn, maar het was natuurlijk niet zo geweldig, niet zo **massaal** als in onze dagen. Het was nog maar het begin, de nieuwe O.S. moesten nog tot ontwikkeling komen en je kunt bepaald niet zeggen dat de hele wereld naar Athene was gekomen. Nederlanders waren er bijvoorbeeld niet, wel veel Engelsen, Duitsers, Amerikanen en vooral Grieken; in totaal 285 deelnemers uit dertien landen, en hoe geweldig de spelen sindsdien zijn gegroeid begrijp je, wanneer je hoort dat aan de O.S. van Rome in 1960 5902 jongens en meisjes, mannen en vrouwen uit niet minder dan 83 landen hebben deelgenomen. Wel een enorm verschil, hè? Nou ja, ik zei al, het was het prille begin en aan sportbeoefening door dames was men eigenlijk nog helemaal niet toe. Die 285 deelnemers waren dan ook uitsluitend mannen. De prestaties waren, volgens onze zeer moderne begrippen, niet bepaald om over naar huis te schrijven.
Ik ga je wat prestaties geven. En als je daarbij dan vergelijkt de atletiek-recordlijst die je vorige week hebt gekregen, kom je helemáál tot de ontdekking dat er in de bijna zeventig jaar tussen toen en nu geweldige vooruitgang is geboekt. De Amerikaan Burke won de 100 meter in 12 sec. Toch was hij, vond men toen, wel degelijk een sprinter en als je de lui toen verteld zou hebben, dat meisjes in 1960 harder zouden lopen dan deze Burke, dan zouden ze op hun voorhoofd gewezen hebben. Burke won ook de 400 meter in 54,2 sec., en de Australiër Flack nam de 800 meter voor zijn rekening. Tijd? Nou ja, jongens, Gerda Kraan draait er haar hand niet voor om, maar Flack was er erg blij mee: 2 min. 11 sec.

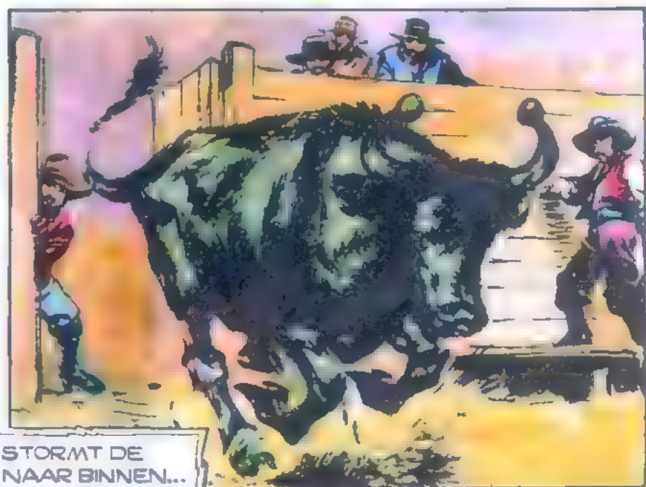

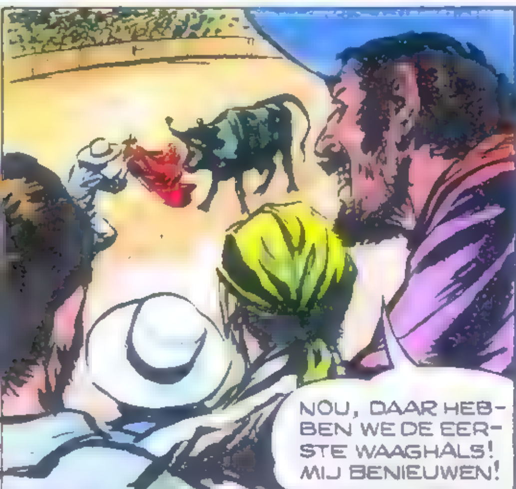
Ach, je snapt het wel, 't was allemaal erg matig. De Amerikaan Garrett was de grote triomfator met kogel en discus: 11,22 m met de kogel en 29,15 m met de discus. Niet erg indrukwekkend, hè? Neem ook eens notitie van een zwemtijd. De Hongaar Hajos won de 100 m vrije slag (wat dat dan ook in die dagen geweest mag zijn) in 1 min. en 22,2 sec. Dat betekent dat hij op die honderd meter enkele tientallen meters langzamer was dan de beste zwemsprinters van onze dagen, die de gewoonte hebben om na zo'n 55 sec. al aan te tikken.
In totaal kon men in Athene 1896 aan tien takken van sport deelnemen: atletiek, zwemmen, worstelen, gewichtheffen, wielrennen, schermen, gymnastiek, **touwklimmen** winnaar meneer Andriakopoulos uit Griekenland), schieten en tennis en als je dat zo bekijkt is het (al weer!) een in onze ogen toch wel vreemd programma.
Voor de Grieken was 10 april wel de grootste dag. Men was in afwachting van de aankomst van de Marathonlopers en men verwachtte dat de Australiër Flack (dezelfde die de 800 m had gewonnen) als eerste zou arriveren, maar het enthousiasme kende geen grenzen toen bleek dat een Griek ging winnen. Het was Louis, boer van beroep, die dik onder het stof van de Griekse landwegen als winnaar finishte. Dat was de mooiste zege die een zoon van Griekenland kon behalen en Louis is dan ook, heel z'n lange leven, in Griekenland een geëerd man geweest!

ZORRO
OP DEZE FEESTDAG GAAT IEDEREEN VRIJUIT— ZELFS LOSLOPEND GESPUIS!
WAAG EEN KANS IN DE RODEO!

LA FIESTA DE LOS VAQUEROS
ZE ZEGGEN DAT DE ONDERKONING OOK KOMT KIJKEN!
JA, HIJ HEEFT EEN ZAK PESOS UITGELOOFD VOOR DE DAPPERSTE VAN ONS!

ALS DE TRIBUNES VOLGELOPEN ZIJN VERLATEN DE MUZIKANTEN DE ARENA...

... EN STORMT DE STIER NAAR BINNEN...

NOU, DAAR HEBBEN WE DE EERSTE WAAGHALS! MIJ BENIEUWEN!

MAAR DEZE WAAGHALS IS ZO DAPPER NIET...
...EN ZOEKT EEN UITWEG ACHTER DE OMHEINING!

WELDRA VOLGEN ER ANDEREN DIE DE STRIJD MET HET DIER WILLEN AANBINDEN ...
... MAAR HET ZIJN ONGEOEFENDE STIEREVECHTERS DIE TERNAUWERNOOD AAN DE HOORNS ONTKOMEN ...
... EN TENSLOTTE BLIJFT DE STIER ALS OVERWINNAAR IN DE ARENA ACHTER!

WAAR BLIJFT GARCIA, DE HELD VAN DE PUEBLO?

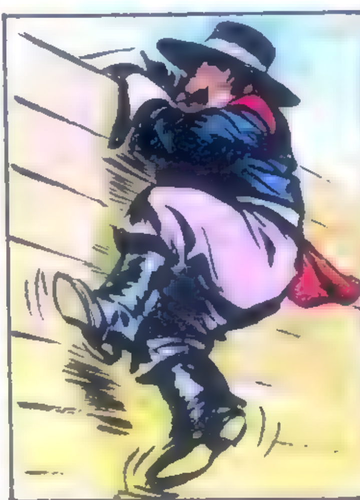
W-WAT? I-IK BIJ D-DAT BEEST IN DE ARENA?

DAT IS 'N GOED IDEE! WAT LICHAAMSBEWEGING IS BEST GOED VOOR JE!

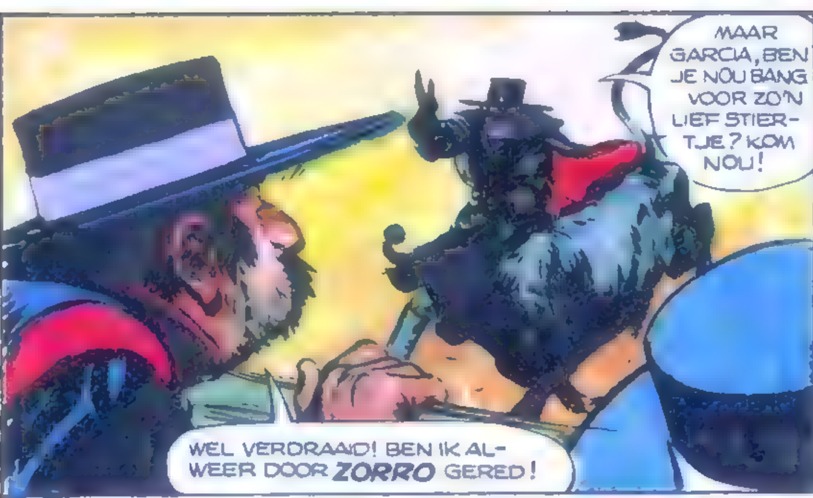
PFFF! WAS JE MAAR 'N GEIT!
Z-ZOET MAAR, Z-ZOET MAAR! IK Z-ZAL JE N-NIETS DOEN, HOOR!

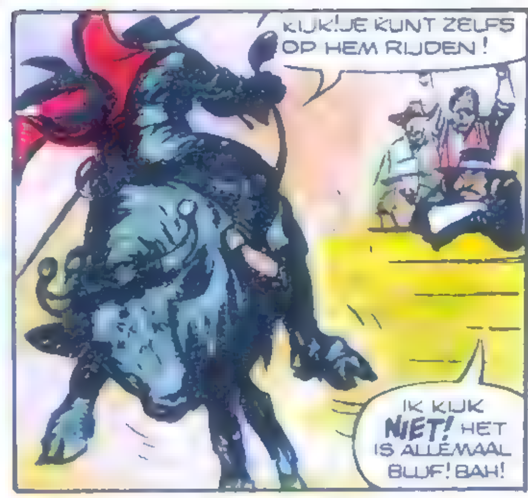
IK W-IL ME NIET OPDRINGEN, M-MAAR KIJK EENS WAT EEN MOOI DOEKJE?

AI, WAT DOET-IE NIJDIG! DE KLEUR STAAT HEM ZEKER NIET AAN!

HELP! HAAL ME ER UIT! IK KAN NIET ALSMAAR RONDJES BLIJVEN LOPEN!

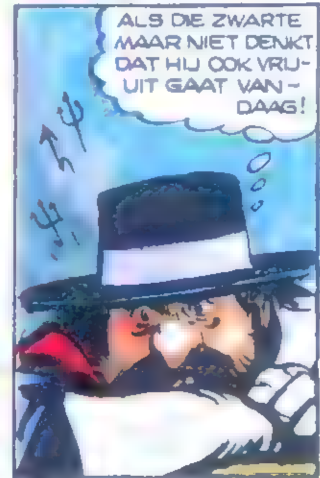
ZORRO!
ZORRO!

MAAR GARCIA, BEN JE NOU BANG VOOR ZO'N LIEF STIERTJE? KOM NOU!
WEL VERDRAAID! BEN IK ALWEER DOOR ZORRO GERED!

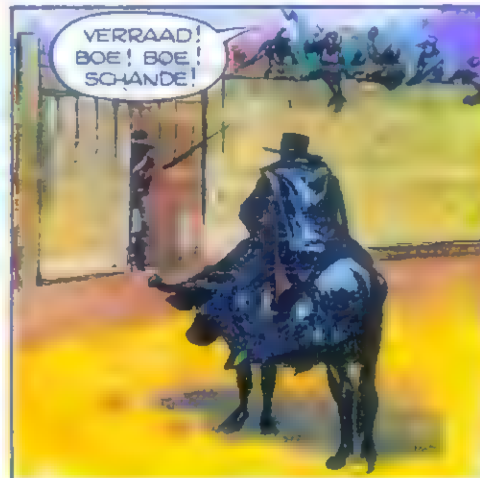

KIJK! JE KUNT ZELFS OP HEM RIJDEN!
IK KIJK NIET! HET IS ALLEMAAL BLUF! BAH!

STEEDS MEER MAT ZORRO DE STIER AF, TOTDAT...

BRAVO! BRAVO!
HIJ IS ZO MAK ALS EEN LAMMETJE!

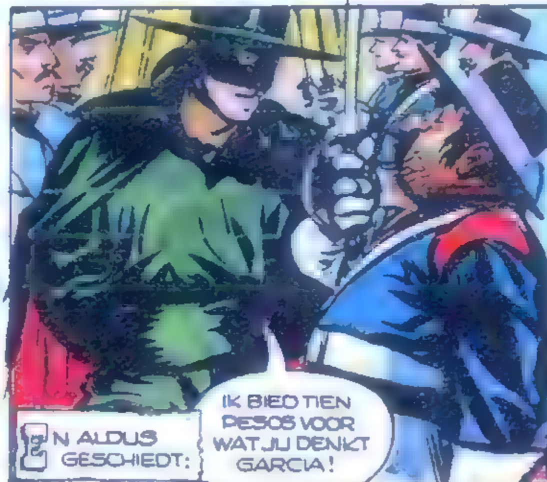

ALS DIE ZWARTE MAAR NIET DENKT DAT HIJ OOK VRIJUIT GAAT VANDAAG!

LANCIERS! SLUIT DE ARENA! GRIJPT ZORRO!!

VERRAAD! BOE! BOE! SCHANDE!

HALT! OOK ZORRO GAAT VANDAAG VRIJUIT! OPEN ONMIDDELLIJK DE POORT...

...EN MAAK EEN EREHAAG VOOR DEZE DAPPERE STIERENVECHTER!

EN ALDUS GESCHIEDT:
IK BIED TIEN PESOS VOOR WAT JIJ DENKT GARCIA!

WAT IK DENK ZAL JE NOG WEL AAN DEN LIJVE VOELEN, SCHURK!

PIETJE PECH
door
C.D.RUSSELL

ANK
TIK! TIK! TIK!

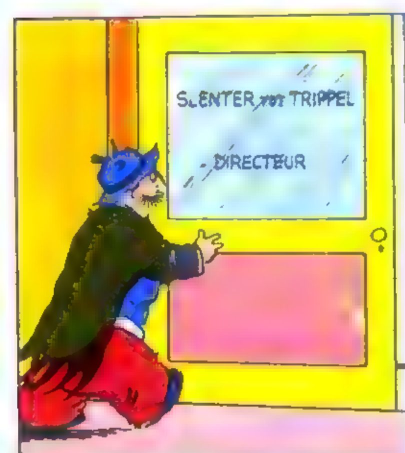

NEE MAAR! HET IS VAN MENEER SLENTER TOT TRIPPEL, DE BANKDIRECTEUR! ALS IK **DIT** HORLOGE VERPAND, KRIJG IK VAST EEN HELEBOEL GELD!

IER
BANK VAN LENING

HET IS EEN HEEL GOEDKOOP LOR. IK ZAL JE ER VIJFTIG CENT VOOR GEVEN, MEER NIET.
VIJFTIG CENT? BEN JE GEK? GEEF OP DAT DING! IK GA HET WEL ERGENS ANDERS PROBEREN!

ALS IK JE VOOR DIT STUKJE ROEST EEN KWARTJE GEEF, BEN JE NOG GOED AF.
GEEF TERUG, AFZETTER!

ING
IDEE!

SLENTER tot TRIPPEL
DIRECTEUR

HET IS EEN GOEDKOOP LOR, MAAR IK HEB ER HEEL DIERBARE HERINNERINGEN AAN! DIT HORLOGE HEB IK GEKOCHT VAN HET GELD, DAT IK VERDIEND HEB TOEN IK NOG LOOPJONGEN BIJ DEZE BANK WAS! IK ZAL JE EEN BELONING GEVEN VAN VIJFENTWINTIG GULDEN!
DANK U WEL!

WAAROM BEN IK NIET METEEN NAAR MENEER VAN SLENTER TOT TRIPPEL GEGAAN?

SYNCOM

EEN VREEMDE STER

VORIGE week hebben we een duik genomen in de geschiedenis van de Atlas-raket, die in Amerikaanse programma's voor ruimte-onderzoek en zelfs bij de bemande ruimtevaart zo'n belangrijke plaats wist te veroveren. Binnenkort bekijken we de Atlas nog eens wat nauwkeuriger, maar deze keer gaan we een tussensprongetje maken naar iets wat je eigenlijk een „bijprodukt" van het ruimte-onderzoek zou kunnen noemen: de communicatiesatelliet of — als je meteen maar een Nederlandse omschrijving wilt hebben — de „kunstmaan voor verbindingen over grote afstanden". De PEP-plaat van deze week is gewijd aan een van die communicatiesatellieten, de Syncom.

Op de foto's hierbij twee „concurrenten" van de Syncom. Boven een Relay-kunstmaan, links de allereerste communicatiesatelliet, de bekende ruimteballon Echo.

Als je iemand zou vragen hoe de eerste communicatiesatelliet heette, zou hij tien tegen één zeggen: „Telstar". Een begrijpelijk, maar toch fout antwoord, want de op 10 juli 1962 gelanceerde Telstar I luidde wel een nieuw gedeelte in van het tijdperk der communicatie via de ruimte, maar hij was niet de eerste kunstmaan. Dat was namelijk de bekende ruimteballon Echo I, die al bijna twee jaar eerder — op 12 augustus 1960 — werd gelanceerd. Men is het er in Amerika namelijk nog niet over eens met welk type kunstmaan men een de hele wereld omspannend communicatiestelsel wil opbouwen. Communicatiesatellieten van het type Echo, waarvan er thans twee om de aarde cirkelen, noemt men in vakkringen passieve of reflectorkunstmanen. Dat wil zeggen, dat ze woorden en beelden eenvoudig terugkaatsen zonder ze te versterken. De Echo's gebruiken daarvoor hun buitenhuid, die met een zilverachtige aluminiumlaag is bedekt. Gedurende zijn reis naar de ballonsatelliet en terug naar de aarde, verliest zo'n signaal echter zóveel van zijn kracht, dat hij als een uiterst zwak seintje wordt ontvangen en dan door de grondstations weer helemaal moet worden opgelapt. In dit opzicht doen Telstar, Relay en Syncom het beslist beter, maar zij zijn ook actieve kunstmanen, voorzien van ontvangers, zenders en een krachtbron, waarmee de opgevangen seinen versterkt en doorgezonden (gerelayeerd) worden naar ver verwijderde ontvangststations. De Amerikanen hebben dus voor hun communicatiestelsel keuze uit verschillende satellieten, maar deze keuze schijnt erg moeilijk te zijn. De minste kans maakt de Echo ballon; de kansen van de Telstar en Relay enerzijds en die van de Syncom aan de andere kant staan hoog genoteerd, hoewel ze de grootste concurrenten zijn. De twee, tot dusver gelanceerde Echo-ballonsatellieten cirkelen in banen om de aarde, tussen 1000 en 1600 km hoogte. Voor een communicatiesysteem met Echo-satellieten, dat de hele wereld omvat, zou men er een stuk of 400 nodig hebben, op dezelfde hoogte. De Telstar- en Relay-kunstmanen zijn al in een veel hogere baan geschoten en kunnen dus ook een veel grotere afstand overbruggen. Hun gemiddelde hoogte was 8000 km, maar zelfs dan zou men er toch nog altijd zo'n 35 tot 40 nodig hebben.

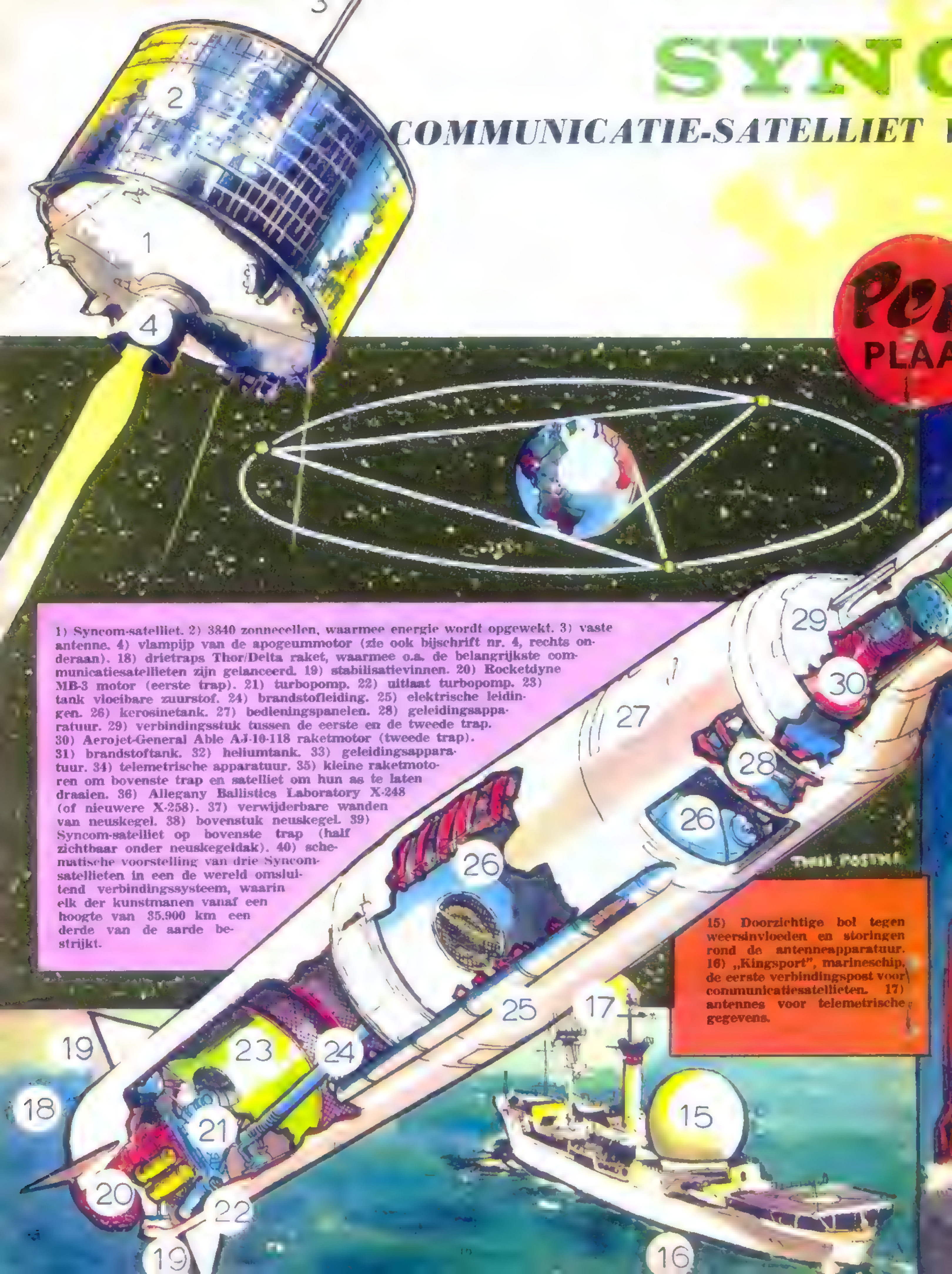
Het lanceren van één kunstmaan is een dure zaak, het bouwen en lanceren van veertig kunstmanen... je begrijpt het wel. Men schrikt er op het ogenblik nog wel even voor terug, want het is een enorme onderneming.

En zo komen we dan terecht bij de Syncom; want als de lanceringen precies zo verlopen als berekend is, zijn drie Syncom-satellieten op 'n hoogte van 35.900 km, precies op gelijke afstand van elkaar (!), voldoende om samen een wereld-omspannend communicatiestelsel te vormen. De kunstmaan maakt, op een hoogte van 35.900 km, rècht boven de evenaar, iedere 24 uur één omwenteling. Als je hem dus met de draairichting van de aarde mee laat draaien, blijft hij als het ware stil boven dezelfde plaats staan, omdat hij precies even snel om de aarde draait, als de aarde om zijn eigen as. Dit lijkt de beste oplossing, maar vergeet niet dat het een enorme toer is om de Syncoms op gelijke afstand, precies recht boven de evenaar, precies op 'n hoogte van 35.900 km te krijgen!

De Syncom zou wel eens de communicatiesatelliet van de toekomst kunnen worden, tenzij... tenzij... men erin zal slagen met slechts enkele lanceringen tòch zo'n veertig kunstmanen in lagere banen te brengen.

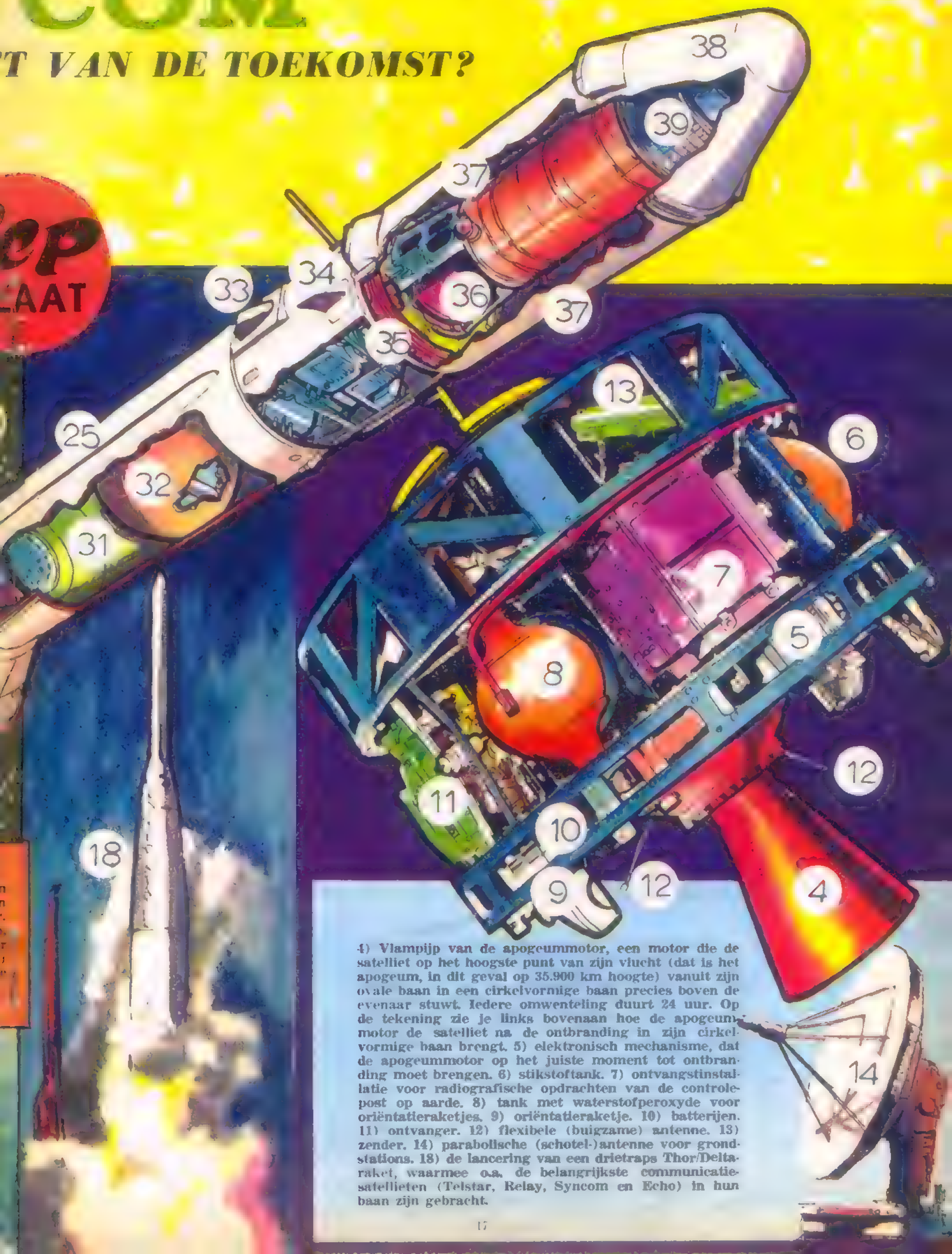
Het Amerikaanse ministerie van Defensie piekert er al over om een sluitend systeem op te zetten met zo'n dertig satellieten in middelhoge banen, door drie of vier lanceringen. „We stoppen gewoon een stuk of tien kunstmanen (dat zullen dan wel kunstmaanTJES worden) in één raket, en daarna zullen ze zich in de ruimte van elkaar moeten verwijderen..." Het klinkt erg fantastisch, maar waarom zou het niet lukken?

SYNC
COMMUNICATIE-SATELLIET V
PLAA
1) Syncom-satelliet. 2) 3840 zonnecellen, waarmee energie wordt opgewekt. 3) vaste antenne. 4) vlampijp van de apogeummotor (zie ook bijschrift nr. 4, rechts onderaan). 18) drietraps Thor/Delta raket, waarmee o.a. de belangrijkste communicatiesatellieten zijn gelanceerd. 19) stabilisatievinnen. 20) Rocketdyne MB-3 motor (eerste trap). 21) turbopomp. 22) uitlaat turbopomp. 23) tank vloeibare zuurstof. 24) brandstofleiding. 25) elektrische leidingen. 26) kerosinetank. 27) bedieningspanelen. 28) geleidingsapparatuur. 29) verbindingsstuk tussen de eerste en de tweede trap. 30) Aerojet-General Able AJ-10-118 raketmotor (tweede trap). 31) brandstoftank. 32) heliumtank. 33) geleidingsapparatuur. 34) telemetrische apparatuur. 35) kleine raketmotoren om bovenste trap en satelliet om hun as te laten draaien. 36) Allegany Ballistics Laboratory X-248 (of nieuwere X-258). 37) verwijderbare wanden van neuskegel. 38) bovenstuk neuskegel. 39) Syncom-satelliet op bovenste trap (half zichtbaar onder neuskegeldak). 40) schematische voorstelling van drie Syncom-satellieten in een de wereld omsluitend verbindingssysteem, waarin elk der kunstmanen vanaf een hoogte van 35.900 km een derde van de aarde bestrijkt.
15) Doorzichtige bol tegen weersinvloeden en storingen rond de antenneapparatuur. 16) „Kingsport", marineschip, de eerste verbindingspost voor communicatiesatellieten. 17) antennes voor telemetrische gegevens.
1
2
3
4
15
16
17
18
19
19
20
21
22
23
24
25
26
26
27
28
29
30

COM

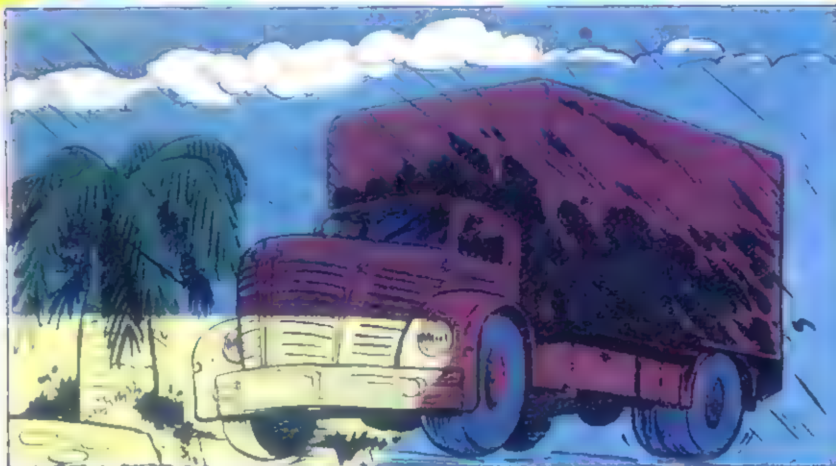
T VAN DE TOEKOMST?

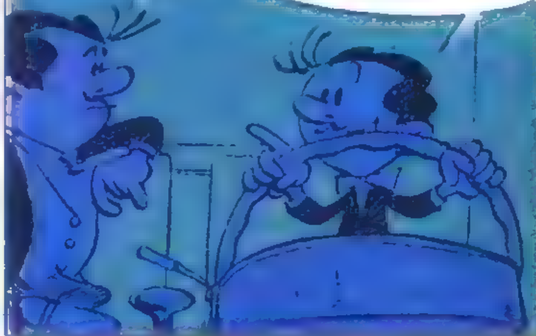

4) Vlampijp van de apogeummotor, een motor die de satelliet op het hoogste punt van zijn vlucht (dat is het apogeum, in dit geval op 35.900 km hoogte) vanuit zijn ovale baan in een cirkelvormige baan precies boven de evenaar stuwt. Iedere omwenteling duurt 24 uur. Op de tekening zie je links bovenaan hoe de apogeum-motor de satelliet na de ontbranding in zijn cirkelvormige baan brengt. 5) elektronisch mechanisme, dat de apogeummotor op het juiste moment tot ontbranding moet brengen. 6) stikstoftank. 7) ontvangstinstallatie voor radiografische opdrachten van de controlepost op aarde. 8) tank met waterstofperoxyde voor oriëntatieraketjes. 9) oriëntatieraketje. 10) batterijen. 11) ontvanger. 12) flexibele (buigzame) antenne. 13) zender. 14) parabolische (schotel-)antenne voor grondstations. 18) de lancering van een drietraps Thor/Delta-raket, waarmee o.a. de belangrijkste communicatiesatellieten (Telstar, Relay, Syncom en Echo) in hun baan zijn gebracht.

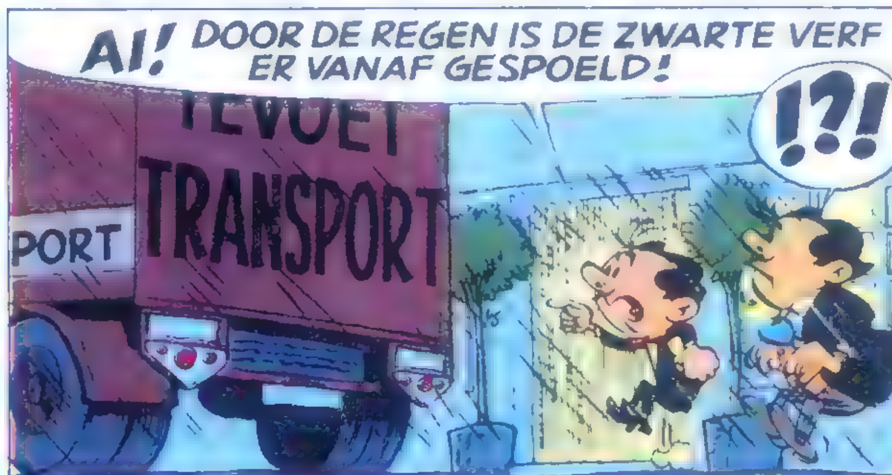
SPAGHETTI ZOEKT

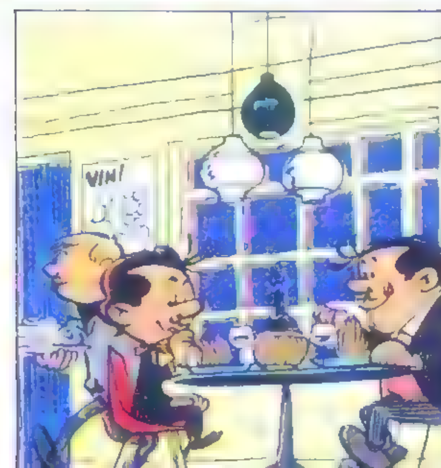

EEN BAANTJE

Spaghetti en Prosjoetto zijn erin geslaagd een wagen van „tevoel Transport" te bemachtigen [illegible] te gestolen schilderijen van Prosjoetto's baas te zijn, maar konijnen, véél konijnen

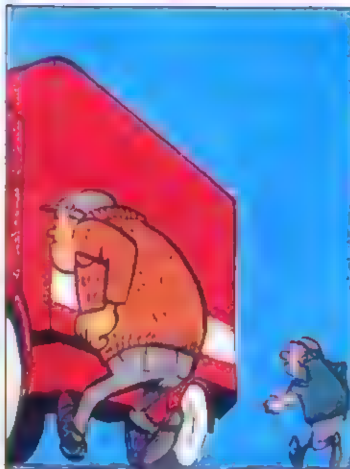

Terwijl onze helden in de verwisselde vrachtwagen snel wegrijden

Zullen we dan maar weer? Het wordt tijd dat we verder gaan anders komen we er nooit

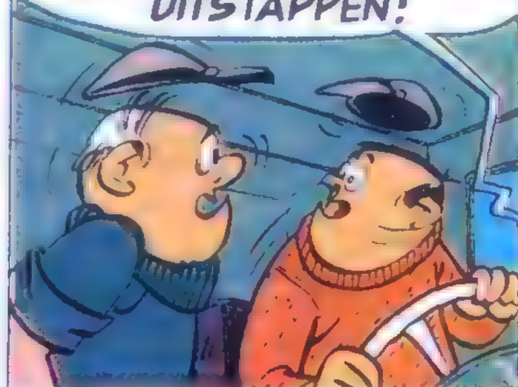
Baas, krijgen we de rekening?

Kijk daar 'ns . . . Dat lijkt wel . . dat is de politie!!! Wat zou er aan de hand zijn?

JAZEKER !?!

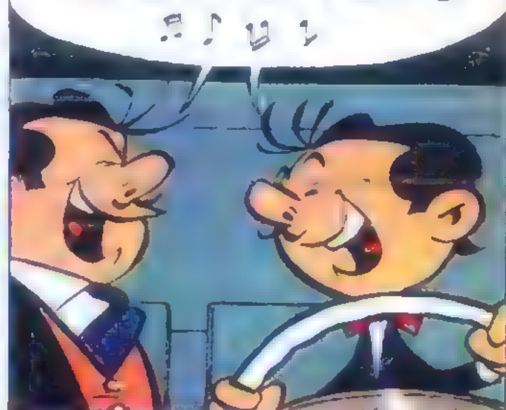

Spa-spa-spaghetti, w-w-waarom stop je n-n-nu? We moeten v-verder!
Ik heb een idee! Om te verhinderen dat die boeven ons op het spoor komen en de wagen weer afnemen . . .

Wil ik alle paardekrachten van mijn wagen ruilen tegen de kracht van één scharminkel . . .
?

Ja, ik wil de boerderij best moderniseren, maar zo'n gewichtige beslissing neem je niet één, twee, drie . . . Ik geloof dat ik er eerst een nachtje over moet slapen vóór ik . . .
Luister, er zit zelfs een radio in!

. . .een gevaarlijk stel bandieten heeft een vrachtwagen vol schilderijen ontvreemd. De politie is ingeschakeld . . .

PROSJOETTO! ZET DE RADIO AF!
J-j-ja Spaghetti, d-d-dat zal ik d-d-doen.
De radio . . er zit 'n radio in, een echte radio. .

Een echte vrachtwagen met een echte radio . . . ooooh. En dan mijn kar! Mijn kar heeft niet eens een toeter . . Ik zie me al in de vrachtwagen!

Dus dat is afgesproken? U krijgt mijn mooie vrachtwagen en ik uw kar mèt de lading. Me dunkt dat het een goede ruil is!
Goed, maar dan neem ik de vrachtwagen óók met de lading!

Dat kan, u mag de lading hebben, maar dan haal ik de radio er uit!
Een vrachtwagen en geen radio? De lading of de radio? Wat zal ik doen?

Vooruit dan maar. Ik neem de vrachtwagen met de radio en de kar met de beide ladingen zijn voor u.
Prachtig! Prosjoetto, stop de schilderijen onder het hooi.

En zo . .
O BELLA NAPOLIiiii!
WORDT VERVOLGD

KLEINE JONGENS

Links: „De hakken omlaag en je rug recht!" Dat is de goede zit van een goed ruiter. Een plezieriger les dan rij-les is niet denkbaar. Rechts: De ruiter moet zijn paard kennen en het paard zijn ruiter, dit wordt ook bereikt in die stille, vriendschappelijke gebaren tussen mens en dier. Onder: Bij het leren paardrijden behoort zeker ook de goede omgang met en de verzorging van het rijmateriaal. Het zware zadel moet snel en kundig op de rug worden gelegd Rechtsonder: Ja . . . dàt is pas rijden!

ALS je een paard in de stal van achteren nadert, moet je hem bij de staart vastpakken. Dan weet hij dat je achter 'm staat. En prâât tegen het paard, zachte, vriendelijke woorden, stel 'm op z'n gemak!"

Als er ooit een leerboek over „De behandeling van renpaarden" wordt geschreven, zullen de drie bovenstaande zinnen vetgedrukt op de eerste bladzijde staan. Elke leerling-jockey die voor de eerste maal van zijn leven de stal van een renpaard binnen mag gaan, leert éérst hoe hij zich in die stal moet gedragen. Renpaarden zijn gevoelige dieren; ze mogen vooral niet schrikken, ze moeten de mens als hun vriend beschouwen. Leerling-jockey... het is een merkwaardig beroep, waarover veel te vertellen is. Je kunt al leerling-jockey worden op je veertiende jaar. Je moet natuurlijk dòl zijn op paarden en je moet eigenlijk ook een... „ukkie" zijn. Nou ja, „ukkie" is wel wat overdreven, maar toch mag een leerling-jockey beslist geen „lange darm" zijn. Hoe tengerder hij is, des te beter. Bij de meeste sporten is het een voordeel als je „een boom van een knaap" bent, maar een leerling-jockey kan beter klein van stuk zijn. Zeg gerust: „Wat ben jij een garnaal!" tegen een leerling-jockey; hij wordt er niet boos om, integendeel, hij vindt het fijn klein en mager te zijn. Elke jockey is een lichtgewicht, het renpaard mag nauwelijks voelen dat er iets op z'n rug zit.

Bij de Nederlandse renbaan Duindigt bij Den Haag liggen de stallen, waar jongens tot jockey's worden opgeleid. Knapen van zeven, acht jaar mogen met vader mee naar de paardenrennen, ze zien hoe de jockey's zich over de paarden vooroverbuigen, ze volgen de spannende rennen en ze vergeten prompt dat ze eigenlijk buschauffeur, piloot of „steile-wandrijder" op de kermis wilden worden. Ze willen jockey worden en daarom fietsen ze elke vrije middag naar de stallen om er de edele volbloed renpaarden te bewonderen als ze de baan worden opgeleid voor een oefenrit.
Opeens trekken ze de stoute schoenen aan, ze stappen naar de eigenaar van de renstal en vragen: „Meneer, mag ik leerling-jockey worden?" De eigenaar zou het liefst meteen „Ja!" roepen, maar hij moet voorzichtig zijn. Is de jongen die voor hem staat, niet te fors gebouwd? Als hij te zwaar is, zal de knaap later bitter teleurgesteld worden! Een jockey, zwaarder dan zestig kilo, kan niet meer meedoen aan de rennen. Hij is te „dik" geworden!

Als je dus graag drie repen chocolade achter elkaar verslindt of elke dag twee flessen melk leeg drinkt of je bord driemaal volschept met kruimige aardappelen, als je maag eeuwig en

Boven: En nu de praktijk. Fijn hoor, als het paard gehoorzaamt op een licht drukje van de knie! Onder: Een paard met losse hoefijzers is als een auto met veel te zachte banden. Dus een geregelde controle is beslist niet overbodig.

altijd rommelt, dan kun je echt beter géén jockey worden. Daarom laat de eigenaar van een renstal de leerling-jockey eerst een jaar „proefdraaien". Hij wacht af of de leerling niet opeens in de lengte uitschiet. Misschien toont de leerling plotseling de aanleg „kogelrond" te worden. Sommige jongens zijn tussen de middag tevreden met drie boterhammen, anderen lusten er wel tien. Er zijn nu eenmaal „kleine eters" en „holle-bolle-Gijzen". En de zwaarte legt bij de leerling-jockey's letterlijk veel gewicht in de schaal. Als de leerlingen tenger blijven, is er geen vuiltje aan de lucht. Maar als ze te fors worden... tja, dan kunnen ze toch beter een ander beroep kiezen. Ongeveer de helft van de leerlingen valt af, de anderen worden inderdaad jockey of ze maken zich, als de naald van de weegschaal later tòch te ver doorzwaait, verdienstelijk door te helpen in de stallen en de paarden te verzorgen tijdens reizen naar buitenlandse renbanen. Omdat ze bij wijze van spreken zo licht als een veertje moeten zijn, dragen de jockey's ook erg dunne kleding. Rijbroek, buis (het felgekleurde hemd van de jockey) en de papierdunne rijlaarzen wegen samen niet meer dan 750 gram, het zadel 500 gram...
De leerlingen die na hun proefperiode „afzwaaien" naar een andere werkkring, zijn tijdens hun vrije dagen toch dikwijls bij de stallen te vinden. Ze kunnen de bonte wereld van de fiere volbloeds, de jockey's en de spannende rennen niet vergeten. En ze denken met heimwee terug aan hun leerlingentijd, hoewel ze toen toch allerminst een gemakkelijk leventje leidden. 's Morgens om klokslag zeven uur moeten de leerlingen zich al bij de stallen melden om de paarden te voeren. Een half uur later worden de dieren

HOOG TE PAARD

naar buiten geleid, de volbloeds worden „los gedraafd", de jockey's en de leerlingen laten hun viervoeters een carter (langzame galop) maken en dan volgt er plotseling een snelle galop, de paardehoeven schijnen de grond nauwelijks te raken! Daarna worden de paarden „drooggestapt" en gepoetst. Tot de middagpauze zijn de leerlingen druk in de weer, ze gaan naar huis en komen 's middags om vier uur weer terug voor de verdere verzorging van de paarden. Vrije zaterdagen zijn er niet, dikwijls moet er ook op zondag gewerkt worden maar na elke werkzondag volgen in de week erna drie vrije middagen.
„Leerling-jockey's moeten zachtaardig, maar ook eerzuchtig zijn," zegt meneer Joep Dekkers, trainer van renpaarden, „zachtaardig tegenover de paarden, eerzuchtig als ze aan een ren deelnemen. De leerling en z'n renpaard moeten als het ware een twee-éénheid vormen; de leerling moet precies weten wat het paard wil uitvoeren. Het paard mag zich niet meteen na de start „leeg lopen", de leerling moet leren het dier „in te houden" en op het juiste moment, als de eindstreep in zicht is te laten „vieren", zodat het paard als een flits vooruit schiet."
De paardensportwereld kent niet alleen leerling-jockey's, maar ook leerling-pikeurs. De jockey zit op het paard, de pikeur zit op een tweewielig wagentje (de sulky), dat door het paard wordt voortgetrokken. De jockey's berijden volbloeds die naar hartelust mogen galopperen. De pikeurs mennen de dravers, paarden van gemengd bloed, die niet mógen galopperen maar in een gestrekte draf over de baan moeten toffelen. De volbloeds stammen allemaal af van een Arabische hengst, die enkele eeuwen geleden van Arabië naar Engeland werd verscheept. De dravers hebben voorvaderen uit alle mogelijke delen van de wereld. Een leerling-pikeur mag in tegenstelling tot een leerling jockey best lang en fors zijn; zolang hij nog niet op Oliver Hardy lijkt, kan hij een bovenbeste pikeur worden. Als je soms bij Duindigt of bij andere renbanen in Nederland de stallen gaat bezoeken, moet je ervoor oppassen bij je bezoek niet over „de kop" of „de poten" van een paard te praten. De trainer zal je ietwat boos aankijken en uitroepen: „Jongeman, een paard heeft een hoofd en géén kop. En z'n poten zijn benen!"

Mickey en Goofy

TOT HUN GROTE VERRASSING, VINDEN MICKEY EN GOOFY MIDDEN IN DE WOESTENIJ EEN ECHTE STAD MET EEN WINKEL. EEN NOG GROTERE VERRASSING VORMDE DE EIGENAAR VAN DIE WINKEL: BORIS BOEF!

WORDT VERVOLGD

POSTZEGELS EN... MOLENS

MOLENS hebben eeuwen lang een zeer belangrijke rol in het leven van onze voorouders gespeeld en ze bepaalden ook het aanzien van ons land, zoals wij dat nu kennen. Want als er geen molens geweest waren, zou ons land in het water zijn verdwenen en was er geen sprake geweest van een Gouden Eeuw en een bloeiende Zaanstreek, waar Czaar Peter het bouwen van schepen kwam leren.
Dank zij de molens konden meren worden drooggelegd en moerassen tot vruchtbaar land worden. Zo werd de Beemster drooggemalen door 40 grote windmolens. Behalve windmolens kennen we ook watermolens, en in ons land zijn beide soorten nog in gebruik, hoewel ze door de uitvindingen van de vorige eeuw, zoals stoom en elektriciteit niet meer onmisbaar zijn
Er zàl een tijd komen, dat molens tot het verleden behoren en wij ze nog alleen maar van afbeeldingen zullen kennen. Het was dan ook een goed idee van de Nederlandse Posterijen, voor de zomerzegels van 1963 molens tot onderwerp te kiezen, naar aanleiding van het 40-jarig bestaan van de vereniging „de Hollandse Molen".
Op deze zegels staan verschillende typen molens. Op de 4 ct. zien we een stellingmolen, in dit geval de achtkante stelling-korenmolen, bij Dokkum. Een zogenaamde Noordhollandse binnenkruier komt voor op de zegel van 6 ct. Je ziet die bij Bergen. De stellingmolens behoren tot het type buitenkruiers, waarbij men wanneer de wind van richting verandert, alleen de kap en de wiekas hoefde te kruien (draaien) in plaats van de gehele molen.
Dan kennen we de poldermolen, die op de 8 ct. staat afgebeeld. Dit is de molen van de Waterloospolder in de Gemeente Alkemade in Zuid-Holland. De op de 12 ct. afgebeelde molen is de standerd- of staakmolen. Bij dit type draait het gehele houten huis op een vertikale spil. De afgebeelde molen staat in het plaatsje Someren in Noord-Brabant.
Ook van de wipmolens bestaan meer typen. Ze kunnen bewoond of onbewoond zijn, een open scheprad of een gesloten buitenscheprad hebben. Wipmolens zijn watermolens, zoals ook staat vermeld bij de op de 30 ct. afgebeelde molen.
Vreugde, rouw en andere belangrijke gebeurtenissen in het leven van een mens, komen in het leven van de molenaar in „molentaal" tot uiting. De molen spreekt door de stand van zijn wieken. Vreugde heerst er als „de komende wiek" vóór de hoogste stand wordt gezet.
Bij rouw staat de onderste wiek enkele decimeters voorbij het midden van de romp en de bovenste door het hoogste punt heen
Voor belangrijke gebeurtenissen worden molens vaak fraai versierd. Ook kent men een ruststand, een proteststand, werkstand of een stand om aan te geven dat men zit te eten. De molenwieken gebruikte men voor het doorgeven van berichten, door middel van tevoren met elkaar afgesproken seinen.
Veel molens hebben een toepasselijke naam zoals de Korenaard, de Graanhalm, Windlust, Windhond enz. In het zuiden van ons land werden molens dikwijls naar heiligen genoemd, terwijl bij Wormer enige molens bij elkaar stonden die „Het Geloof", „De Hoop" en „De Liefde" heetten.
Molens komen niet alleen in ons land voor. De bekende Italiaanse schilder, architect en uitvinder Leonardo da Vinci (1452-1519) heeft zich beziggehouden met verbeteringen aan molens. Ook in andere landen zijn molens op postzegels afgebeeld, zoals in Frankrijk de bekende molen van Alfons Daudet op een in 1936 uitgegeven zegel van 2 franc. Op de vooroorlogse serie klederdrachten van Oostenrijk zien we op de 1 Groschen een molen in het Burgenland, terwijl een Griekse zegel, uitgegeven in 1942, windmolens op het eiland Mykonos toont.
Op enkele eilanden in de Middellandse Zee waren ten tijde van de kruisvaarders al molens bekend. Over het algemeen neemt men aan dat de oudst bekende windmolen in ons land stond, maar waar en wanneer die eerste molen werd gemaakt, is niet bekend.

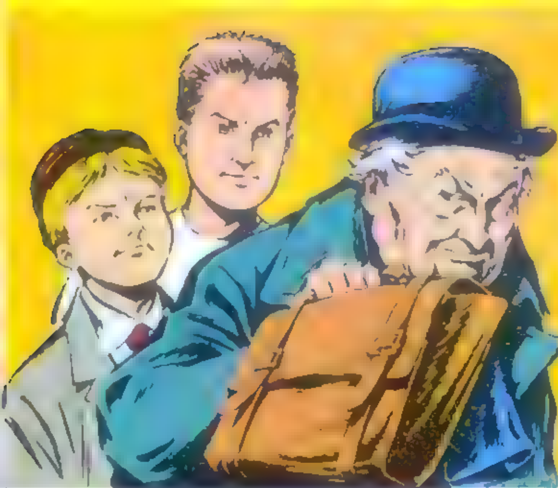
WANNEER je in een plaats woont waar je nog ongehinderd op straat kunt spelen of op een stuk land, mag je je rekenen tot de gelukkige jongens van deze tijd.
Anders is het, wanneer je enkele tientallen meters boven de grond woont, nooit op straat kunt spelen omdat het er te druk is en alleen 's zomers naar bos, hei of zee kunt gaan. Dan kan het best gebeuren dat je op een gegeven ogenblik uitroept: „Had ik maar een eiland waarop ik zeerovertje kon spelen, Robinson Crusoë kon zijn, al was het maar voor één dag, of met mijn vriendjes kon voetballen zonder de kans te lopen een ruit in te trappen!" — Tja, had je maar.... Dank zij de VPRO-televisie kun je een groot deel van deze dagdromen waar maken. De VPRO hééft sinds kort een eiland waarop jongens naar hartelust kunnen spelen. Het plan is ontstaan bij Ton Hasebos, die jullie waarschijnlijk wel kennen van „Kabouter Kandelaar". Samen met zijn vrouw schrijft en filmt Ton Hasebos deze leuke kinderserie. Hoe kwam Ton Hasebos op het idee om een eiland te huren?
Hij zegt: „Ik wilde iets nieuws voor de jongens. Nou kun je nòg zo hard gaan zitten denken en plannen maken... de echte goede plannen komen tòch zomaar opeens. Zo was het ook met dit eiland." Nu moet je weten dat Ton Hasebos een watersport-liefhebber is en daarom is hij vaak in, op of aan de Vinkeveense plassen te vinden. Deze Vinkeveense plassen tellen tientallen kleine eilandjes, waar hoogstens een enkele visser komt aanleggen, die de eenzaamheid zoekt. Toen Ton Hasebos eens langs zo'n eiland voer, kreeg hij HET idee. Het eiland lag uitdagend voor hem en in zijn verbeelding zag hij hoe jongens er ravotten. Hij zag óók de mogelijkheid om van dit jongensspel een paar tv-films te maken. Films waarin Nederlandse jongens de rollen spelen. Aan deze goede inval danken de jongens van Nederland hùn eiland. Als we Ton Hasebos vragen wat hij precies met dit eiland voor heeft, vertelt hij: „De jongens mogen zèlf zeggen wat zij met dit eiland willen doen. Iedereen die een goed idee heeft, mag de VPRO schrijven. In een briefje moet hij dan zijn plan uitleggen en als het goed is, gaan wij het mèt de plannenmaker uitvoeren." Behalve de gelukkige jongen en een filmteam van de VPRO mogen er ook andere jongens mee. Wie allemaal? Dat weet Ton Hasebos nog niet. Voor een groot deel hangt dit af van de inzenders. Daaruit zal een keuze worden gemaakt, want je zult wel begrijpen dat niet iedereen mee kan. Daarvoor is het eiland, slechts dertig bij tien meter, te klein. Degene die in aanmerking wil komen voor zo'n dagverblijf op het VPRO-eiland moet echter aan één voorwaarde voldoen: hij moet beslist kunnen zwemmen!
En nu maar allemaal aan de slag voor het antwoord op de vraag: wat doe ik op een eiland?

Boven: Ja, [illegible] er heel gezellig uit maar zitten ze eenmaal op het eiland dan wordt het kampen [illegible] avonturiers dat doen. Rechts: Ze [illegible] het er straks [illegible] dat toe [illegible] maar een gezonde [illegible] slaapt overal. Onder: Robinson Crusoë gaat op de film.

HET EILAND

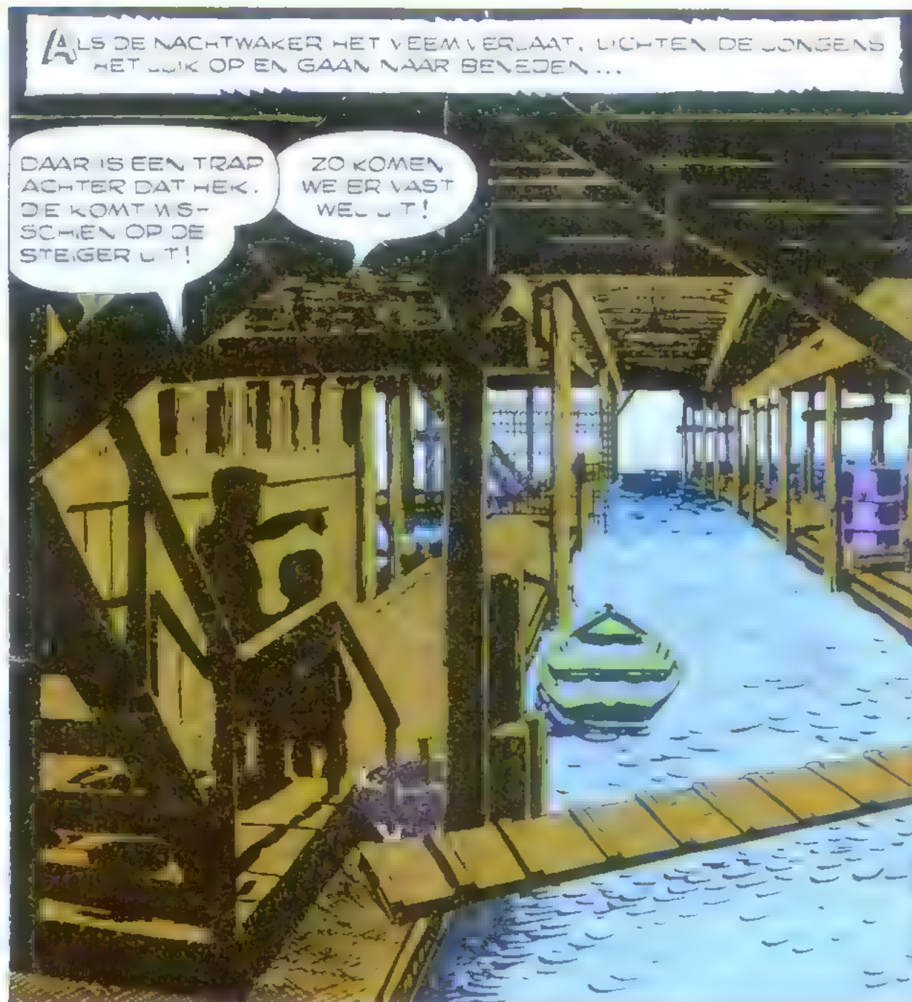

CLINT en MAC

Het kostbare manuscript van Schateiland is in handen gekomen van Toby Jug, die zich uitgaf voor secretaris van Mr. Smith. Clint en Mac voelen zich door Jug bedrogen en zetten de achtervolging in. Ze horen dat Toby Jug op weg is naar de Deptford werf en spoeden zich daarheen. Ze houden zich daar schuil, maar ze raken opgesloten in een opslagplaats ....

NIET ZONDER HET PAKKET, EN TOBY JUG HEEFT 'T!
O, DIE KOMT WEL. HIJ DURFT 'T NOOIT TE VERKOPEN!

ZORG DAT DE BOOT OM 10 UUR PRECIES BIJ DE DEPTFORD WERF KLAAR LIGT. WE ZULLEN ONS MOETEN HAASTEN. IK GA TOBY ZOEKEN.
OKÉ. JE KUNT OP ME REKENEN!

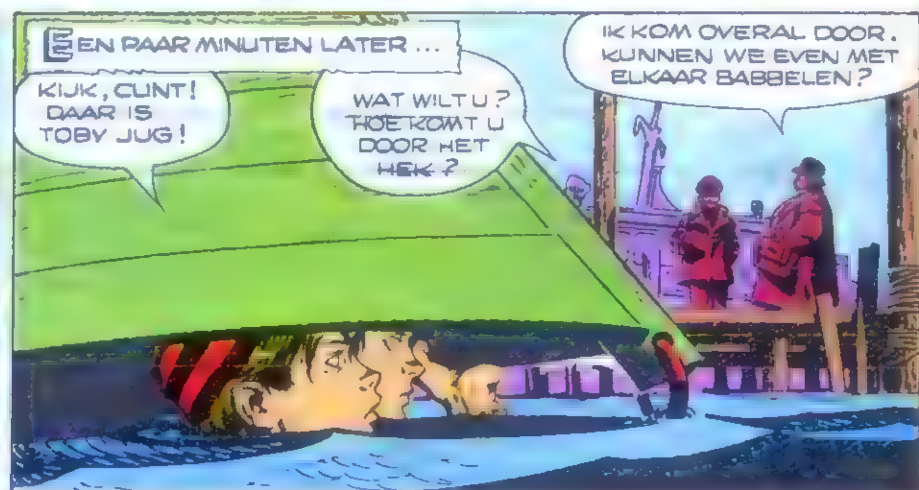

BIJ SCOTLAND YARD ZIT DE BOEKENWURM TEGENOVER ATKINS, INSPECTEUR MACINTOSH EN KAPITEIN ROGERS...
U WILDE ONS IETS ZEGGEN?
IK MAAK ME BEZORGD, OMDAT TWEE JONGENS BETROKKEN ZIJN BIJ DE DIEFSTAL VAN HET MANUSCRIPT!

WEET U WAAR DE JONGENS NU ZIJN?
NEE, MAAR IK WEET DAT SMITH SAMENWERKT MET TOBY JUG EN KURT, EN DIE ZIJN GEVAARLIJK.

INTUSSEN GOOIEN DE JONGENS DE LEEGGEHOOSDE BOOT IN HET WATER...
HIJ LIGT ONDERSTEBOVEN!
GEEFT NIET. ZONDER RIEMEN BEGINNEN WE TOCH NIETS. WE KUNNEN ER ONS ONDER VERBERGEN.

DAN METEEN MAAR. DAAR KOMT EEN BOOT!
NEEM EEN DUIK EN KOM ONDER DE BOOT BOVEN WATER. VOLG ME!

SNEL EN GERUISLOOS KOMEN ZE IN HET WATER...

EEN PAAR MINUTEN LATER...
KIJK, CLINT! DAAR IS TOBY JUG!
WAT WILT U? HOE KOMT U DOOR HET HEK?
IK KOM OVERAL DOOR. KUNNEN WE EVEN MET ELKAAR BABBELEN?

HIER IS DUIZEND GULDEN, ALS JE METEEN AFVAART. MET WAT SMITH JE GAF KOMT DAT OP...
EEN KOGEL VOOR JOU EN EEN VOOR MIJ ALS SMITH ONS SNAPT!
SCOT
LO

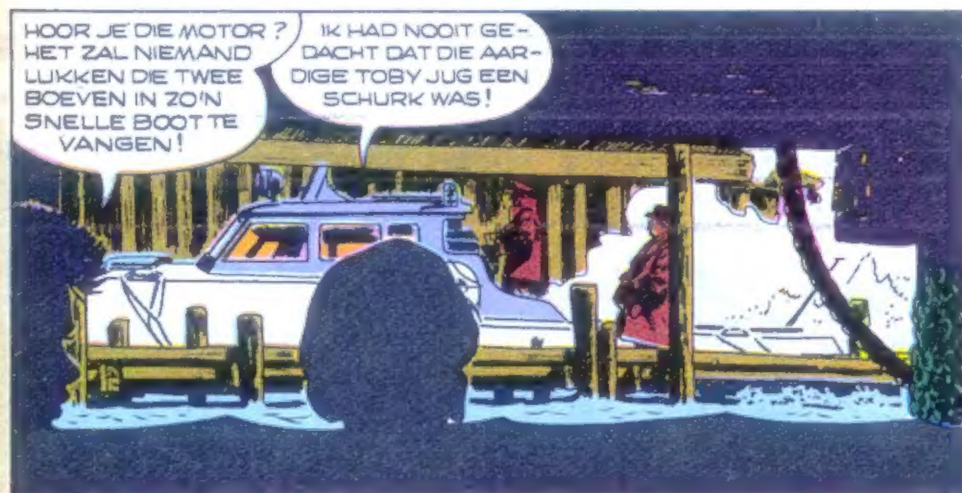

WAT HEB JE EEN HAAST OM HET LAND UIT TE KOMEN. WAT ZIT ER IN DIE TAS?
DA'S MIJN ZORG. OVERSTEKEN DE JOUWE. KOM, GAAN WE NOG OF NIET?

ZO IS 'T BETER! JE KUNT OVERIGENS BETER EEN SKIFF MEENEMEN, WANT ZO'N ZWEMMER BEN IK OOK NIET MEER.
ZOALS JE WILT. MAAR ZO'N DING REMT WEL AF.

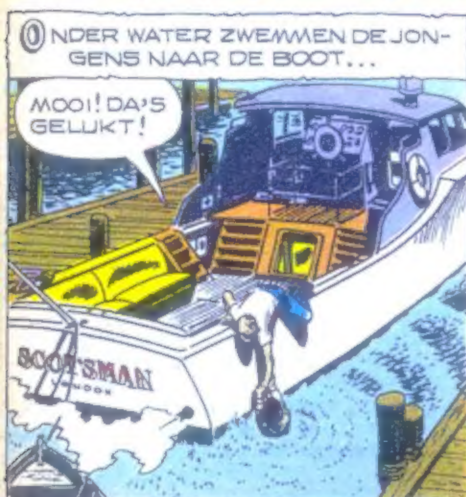

In hun ijver om de map, waarvan zij de kostbare inhoud nog steeds niet kennen, weer in handen te krijgen, zijn de jongens in een heel benarde situatie geraakt. Hoe ze daar uitkomen? In het vervolg van dit verhaal kun je het lezen!

WORDT VERVOLGD

DOOR HUGO HOOFTMAN

DE TUPOLEV TU-114

TECHNISCHE GEGEVENS TUPOLEV TU-114:

Afmetingen: spanwijdte 54 m; lengte 47,2 m; hoogte 11,8 m.
Gewichten: leeg 85.400 kg, vlieggewicht 180.000 kg.
Motortype: vier Kuznetov NK-12M schroefturbines van 12.000 pk elk.
Prestaties: max.snelheid 950 km/u, kruissnelheid 740 km/u, vliegbereik max. 10.000 km.

RUSLAND kan zich erop beroemen het grootste verkeersvliegtuig ter wereld te bezitten: de Tupolev Tu-114. Dit toestel kan maar liefst 220 passagiers vervoeren! Op het ogenblik hebben de Russen 13 van deze reuzevliegtuigen in gebruik, die o.a. vliegen op de route Moskou-Havanna, de hoofdstad van het eiland Cuba. Binnenkort openen ze waarschijnlijk ook een luchtlijn naar New York en ook op deze lijn zal de Tu-114 dienst gaan doen. We hebben de Tu-114 nu twee keer op de grote luchtvaartsalon in Parijs gezien, in 1959 en in 1961. Met zijn enorme afmetingen stak het toestel daar ver uit boven de andere tentoongestelde machines op het vliegveld van Le Bourget. Er was na veel zoeken eindelijk een vliegtuigtrap gevonden die hoog genoeg was om de deur van het toestel te bereiken, want die Tu-114 staat ontzettend hoog op zijn poten. Maar het is gelukt en wij zijn daar op Le Bourget het toestel ingegaan en hebben eens rondgesnuffeld op de twee dekken. Wij vonden het maar een ijzig-groot vliegtuig met van alles erop en eraan: grote keukens, grote witte plafonds en koperen stangen met grote witte lampen. Alles bij elkaar nogal koud en ongezellig. Het meest opvallend aan de Tu-114 zijn de motoren, schroefturbines, die grote „contraschroeven" aandrijven, propellers, die twee aan twee achter elkaar zijn opgesteld en in een aan elkaar tegengestelde richting draaien. Deze zelfde constructie heeft de 4-motorige Russische Bear-bommenwerper; uit dit toestel is de Tu-114 dan ook ontwikkeld.

De bijnaam van de Tu-114 is „Rossiya" en dit betekent Rusland. De NAVO gaf het toestel een codenaam „Cleat". De Tu-114 heeft al verschillende records op zijn naam staan en het zal dan ook niemand verbazen dat dit toestel het paradepaardje is van de Russische Luchtvaartmaatschappij, de Aeroflot.

DE SCHAT van SCHARLAKEN RACKHAM

Zo gauw bekend wordt dat onze vrienden op zoek gaan naar de schat van Scharlaken Rackham, komen de afstammelingen van deze piraat opdagen. Kapitein Haddock werkt ze onmiddellijk de deur weer uit.

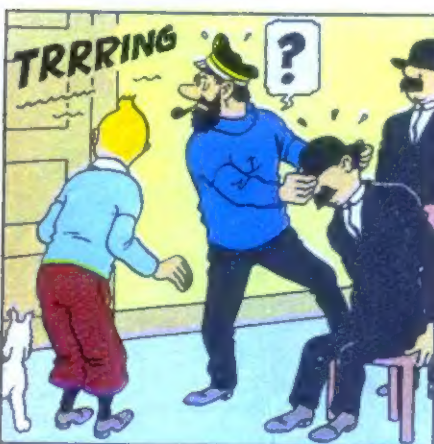

DE SCHAT *van* SCHARLAKEN RACKHAM

Nee jongmens, ik heb het over de haaien! Bij 't zoeken van de schat zult u moeten duiken, veronderstel ik en dan moet u oppassen voor de haaien. Roofzuchtige beesten, die haaien.

Maar . . .

Nietwaar? Ik heb kort geleden een toestel uitgevonden voor het afzoeken van de zeebodem. Als u dit toestel gebruikt, wanneer u in de diepte afdaalt, hoeft u niet bang te zijn voor haaien. 't Toestel bevindt zich bij mij thuis.

Het spijt me verschrikkelijk, maar ik . . .

Nee, het is niet zo ver, nog geen tien minuutjes lopen. Het is eigenlijk dichtbij!

Het spijt me reusachtig, meneer, maar ik heb het erg druk en ik. . .

Natuurlijk! De heren mogen ook meekomen als ze belangstelling hebben. U mag allemaal mee. .

Ik heb geen tijd! Ik ga niet met u mee, ik heb wel wat anders te doen!

Afgesproken! Zullen we dan maar meteen opstappen?

Aardig van u om direct met me mee te gaan, erg aardig.

Ik móét wel, ik bedoel, ik ben erg benieuwd...

Nee, ik heet Zonnebloem, Trifonius Zonnebloem.

We zijn er bijna, nog één trapje op . . . de volgende verdieping is het. Nog heel eventjes geduld . . .

Hier is mijn laboratorium..

Dat apparaat daar is een nieuw model gasgenerator. . . Aardig gevonden, hè?

En dit hier is een klerenborsteltoestel . . . Een erg praktische machine voor de huisvrouw . . .

Ziet er niet gek uit, die machine. Lijkt me een handig apparaat, klerenborsteltoestel . .

WORDT VERVOLGD